

A. I. ULJANOVA-JELIZAROVALLE

Rakas Anjuta! Olen hyvin iloinen sinulta saamastani viestistä. Näkyy kuitenkin, että kätesi on ollut hyvin kipeä: käsiala on vielä nytkin heikko!

Täällä elämme paremmin kuin Pariisissa — hermot saavat lepoa, kirjallista työtä on enemmän — rettelöintiä vähemmän. Uskon, että meidänkin on nyt helpompi tavata toisiamme, ellei tule sotaa, jonka katson epätodennäköiseksi.

Silloin tällöin olen saanut viestejä Gorkilta, joka ei suhtaudu meihin nyt niin epäystävällisesti kuin ennen.

Mitä Markille ja Mitjalle kuuluu?

Ole hyvä ja suutele puolestani hellästi äitiä.

Täällä on ihana syksyinen sää, ulkoilemme ahkerasti.

Aineelliset edellytykset ovat olleet toistaiseksi mukiinmeneviä, mutta hyvin epävarmoja... Tarpeen tullen kirjoitan sinulle.

Puristan lujasti kättäsi ja pyydän anteeksi kiirehtimistäni.

Sinun V. U.

P. S. J. V. ja Nadja lähettävät terveisiä ja suutelevat. He ovat kumpikin terveenä.

*Kirjoitettu syksyllä 1912
Lähetetty Krakovasta Saratoviin*

*Julkaistu ensi kerran v. 1930
„Proletarskaja Revoljutsija“
aikakauslehden 4. numerossa*

Julkaistaan käsikirjoituksen mukaan